

[Justitsministeren.]

vendighed for, at Landets Borgere ogsaa under den nuværende Situation kan varetage deres Virksomhed og i det hele taget føre deres Tilværelse under betryggende Forhold. Formaålet med de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser er dels at sikre Borgerne mod Forbrydelser, som den iværksatte Mærklægning i særlig Grad kan give Anledning til, dels ved Skærpelse af Straffen for Overtrædelse af gældende Politiforskrifter at sikre Overholdelsen af de af Politimyndighederne udstedte Bestemmelser og Paabud til Opretholdelse af Ro og Orden her i Landet, samt endvidere at give Justitsministeren Beføjelse til Udstedelse af saadanne Bestemmelser gældende for hele Landet. Det er indlysende og bekræftes i øvrigt ved Erfaringer fra Udlandet, at Mærklægning, navnlig i en Storby, i høj Grad kan virke fremmede paa Kriminaliteten. Visse Forbrydelser som f. Eks. Røveri, Vold, Tyveri og Sædelighedsforbrydelse har under saadanne Forhold særlige Muligheder for at kunne gennemføres med Held, idet Forbrydelsen i de mørke, ofte mennesketomme Gader kan begaas uset af andre, og uden at det eventuelle Offer er i Stand til senere at genkende Gerningsmanden. Muligheden for Gennemførelse af det forbryderiske Forehavende er derfor betydelig større end sædvanlig, medens samtidig Chancen for Opdagelse er langt ringere, og de lyssky Elementer, som altid vil findes, er derfor i langt højere Grad end sædvanlig fristet til at begaa Lovovertrædelser. Man har derfor fundet det absolut paakrævet at forhøje den præventive Virkning af de i Borgerlig Straffelov indeholdte Straffebestemmelser, dels ved udtrykkelig at fastslaa, at det ved Strafudmaalingen skal anses som en skærpende Omstændighed, at Forbrydelsen er begaaet under Mærklægning, naar dette har gjort Udførelsen lettere eller forøget Forbrydelsens Færlighed, saaledes som det f. Eks. er Tilfældet ved de førnævnte Forbrydelser, dels ved at bestemme, at de i Straffeloven fastsatte Minimums- og Maksimumsstraffe i saadanne Tilfælde forhøjes til det dobbelte, saaledes at der derigennem er givet Domstolene Mulighed for Idømmelse af Straffe, som ligger meget betydeligt over, hvad der er sædvanligt under normale Forhold.

Endelig har man under Hensyn til den meget alvorlige Karakter, som saadanne i Ly af Mærklægningen udøvede Forbrydelser har, anset det for nødvendigt at udelukke, at der i disse Sager kan blive Tale om Idømmelse af betinget Straf. Gerningsmændene til saadanne Forbrydelser maa stemples som grove Lovbrydere, der ikke med Rimelighed har Krav paa at slippe med den Advarsel, som ligger i en betinget Dom, selv om det er første Gang, de forser sig, eller der i øvrigt maatte foreligge formildende Omstændigheder. Den foreslaaede Forhøjelse af Strafferammen for Forbrydelser begaaet i Ly af Mærklægning vilde medføre, at en Række Forbrydelser, der i Øjeblikket paadømmes af Underretterne, vilde blive henvist til Behandling ved Nævningeretterne; det gælder bl. a. Blufærdighedskrænkelser, der omtales i Straffelovens § 232, og de af Straffelovens § 286, Stk. 1, omfattede Tyverier af særlig grov Beskaffenhed. Hertil er der imidlertid ingen rimelig Grund, og det foreslaas derfor, at disse Sager uanset de skærpede Strafferammer skal behandles i Domsmandsretterne.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Forslagets § 2 skal jeg oplyse, at der i de gældende Politilove af 11. Februar 1863 § 9 og 4. Februar 1871 § 7, henholdsvis for København og Politikredsene uden for København, indeholdes Bestemmelser, hvorefter Politidirektøren og Politimestrene i overordentlige Tilfælde kan træffe de Foranstaltninger, som maa anses for nødvendige for at forebygge Forstyrrelse af den offentlige Orden, Fred og Sikkerhed. Under den nuværende Situation vil det ikke kunne undgaas, at der i stort Omfang gøres Brug af denne Bemyndigelse for Politimyndighederne til med Virkning for Borgerne i deres egen Politikreds at udstede Forbud eller Paabud af forskellig Karakter, som de særlige Forhold maatte nødvendiggøre. Overholdelsen af saadanne Forskrifter kan imidlertid være af den allerstørste Betydning for Borgernes og Landets Fremtid, og der maa derfor være Mulighed for at træffe alvorlige Forholdsregler over for de Borgere, som uden Forstaaelse af Landets Stilling og med Tilsidesættelse af Hensynet til deres Medborgere ikke overholder de givne Forskrifter. De i de gamle Politilove indeholdte Straffebestemmelser, som ikke giver Mulig-